

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning
(Regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1677 af 30. december 2024 og senest ved lov nr. x af x x, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

2. § 4, stk. 6-8, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. En kommune og en region kan varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på egne bygninger, der er opsat med henblik på dækning af eget elforbrug, og samplacerede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, og kan sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet. Kravet om selskabsudskillelse i stk. 1, 2. pkt., og kravene i §§ 37 og 37 a finder ikke anvendelse for disse aktiviteter.«

3. § 6 h ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2026.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse ophæves. Eksisterende dispensationer efter bekendtgørelsen oprettholdes for kommuner og regioner.

§ 3

Stk. 1. Kravene i lov om elforsyning §§ 37 og 37 a finder ikke anvendelse i forbindelse med lukning af kommunale selskaber oprettet i perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 1. maj 2026, såfremt selskaberne er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse til og med den 1. januar 2029.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger
2.1.	Gældende ret
2.1.1.	Krav om selskabsmæssig udskillelse
2.1.2.	Elafgiftsfritagelse for egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg
2.1.3.	Krav om kommunal modregning
2.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
2.3.	Den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen og et bredt flertal i Folketinget ønsker, at unødvendige barrierer for opsætning af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger skal fjernes.

I ”Aftale om udbygningen af sol og vind på land 2025” af 10. oktober 2025 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet er det aftalt at fremme opsætningen af solceller på offentlige bygninger. Det indebærer, at kravet om selskabsudskillelse af solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug for kommuner og regioner og kravet om individuel kommunal modregning af besparelser fra solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug fjernes.

Formålet med lovforslaget er således at fremme udbredelsen af solcelleanlæg på offentlige bygninger ved at reducere de administrative og økonomiske barrierer, som kommuner og regioner i dag møder ved at implementere denne del af aftalen. Herved understøtter tiltaget også regeringen og aftalepartierne ambition om at sikre rammevilkår, der kan muliggøre en markedsdrevet firedobling af elproduktionen fra solenergi og landvind frem mod 2030. Tiltaget understøtter ligeledes regeringens ambitioner om en grøn omstilling af energisystemet ved udbygning af vedvarende energi, herunder en bedre udnyttelse af tilgængelige arealer på f.eks. tage og facader af offentlige bygninger.

Med lovforslaget foreslås en regelforenkling, så kommuner og regioner fremover vil kunne varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet solcelleanlæg på egne bygninger og samplacerede batterier uden krav om selskabsudskillelse og uden at skulle indberette og modregne økonomiske besparelser herfra. Kommuner og regioner vil herefter også kunne spare elafgift af deres direkte egetforbrug fra sådanne anlæg.

I forbindelse med indførslen af de nye regler ønsker regeringen ikke, at de kommuner, der allerede har oprettet selskaber til at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger, skal stilles ringere end andre kommuner, såfremt de fremover ønsker at drive solcelleanlæg inden for den kommunale forvaltning. Derfor foreslås en midlertidig mulighed for at nedlukke kommunale selskaber oprettet med henblik på at varetage

produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger uden krav om kommunal modregning.

2. Regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger

2.1. Gældende ret

Der gælder i dag forskellige særregler for kommunal og regional elproduktion, som finder anvendelse for solcelleanlæg til egetforbrug.

2.1.1. Krav om selskabsmæssig udskillelse

Det fremgår af § 4, stk. 1, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023 (herefter elforsyningsloven), at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1. Det fremgår af § 2, stk. 1, at elforsyningsloven finder anvendelse på produktion, transport, handel og levering af elektricitet samt på aggregering og energilagring. Det følger blandt andet heraf, at kommuner alene må forestå elproduktion i udskilte selskaber med begrænset ansvar. Dette gælder også egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg på egne bygninger.

Regional forsyningsvirksomhed er generelt ikke reguleret i elforsyningsloven. Der er alene indsat en regel om regional egenproduktion af elektricitet af hensyn til at ligestille regioner med kommuner. Det følger af § 4, stk. 6, i elforsyningsloven, at regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. Det følger af regionslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 10. juli 2025, at regionsrådet ikke kan varetage andre opgaver end de opgaver, der følger af lovgivningen.

For både kommuner og regioner er der mulighed for at søge om dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse for så vidt angår elproduktion ved solcelleanlæg til egetforbrug i medfør af elforsyningslovens § 2, stk. 4.

Dispensation kan for nye solcelleanlæg opnås efter ansøgning til Energistyrelsen i henhold til bekendtgørelse nr. 2300 af 6. juni 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse. Det er et krav, at anlægget er nettilsluttet i egen forbrugsinstallation eller nettilsluttet og beliggende på forbrugsstedet, samt at solcelleanlægget opsættes i forbindelse med nybyggeri eller gennemrenovering og er en del af den energirammeberegning, der ligger til grund for byggetilladelsen for bygningen eller renovering.

2.1.2. Elafgiftsfritagelse for egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg

Det følger af § 2, stk. 1, litra c, i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 3. november 2023 (herefter elafgiftsloven), at undtaget fra afgift er elektricitet, som fremstilles på elproduktionsanlæg ved anvendelse af vedvarende energikilder i form af vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi og geotermisk varme, og som direkte forbruges af elproducenten eller af en lejer i en udlejningsejendom, når anlægget er placeret i forbindelse med udlejningsejendommen og den udlejede ejendom udlejes af elproducenten. Skatterådet har udtalt, at det er en betingelse for at kunne opnå fritagelse for elafgiften efter elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, om fritagelse for elafgift, at det er samme juridiske enhed, der er elproducent, ejer af anlægget og forbruger af elektriciteten, eller at der er tale om en lejer i en udlejningsejendom, hvor udlejer ejer anlægget, jf. afgørelse nr. 10526 af 24. februar 2015.

For kommunale og regionale anlæg, der ikke er undtaget fra kravet om selskabsudskillelse, f.eks. ved dispensation, betyder det, at der også i de tilfælde skal svares elafgift af direkte egetforbrug, da der ikke er juridisk identitet mellem elproducent, ejer af elproduktionsanlægget og forbruger af elektriciteten.

For statslige solcelleanlæg er der ikke krav om selskabsudskillelse. I henhold til § 6 h i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg. Bemyndigelsen er indsat for at kunne ensrette vilkårene for egenproduktion ved statslige myndigheder med vilkårene for kommuner og regioner for så vidt angår elafgiftsbesparelser. Denne bemyndigelse er dog ikke udmøntet ved bekendtgørelse eller cirkulære.

2.1.3. Krav om kommunal modregning

Det følger af § 37 i elforsyningsloven, at kommuner skal indberette uddelelser og vederlag fra virksomheder, der er omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, til Forsyningstilsynet.

I henhold til § 3, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2021 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, følger det, at registreringspligtige uddelelser og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfatter enhver form for økonomisk værdi, der tilflyder kommunen.

Det indebærer, at der også gælder et krav om modregning af de økonomiske fordele, der opstår i forbindelse med kommunal egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg. Kommuner skal således indberette økonomiske fordele, f.eks. besparelser på elafgift, tariffer og varierende elpriser for deres solcelleanlæg, fratrullet udgifter forbundet med anskaffelse og drift af anlæggene, til Forsyningstilsynet, som fører tilsyn hermed. Det samme gælder eventuelle udlodninger til kommuner i forbindelse med afvikling af kommunale virksomheder omfattet af reglerne.

De af Forsyningstilsynet opgjorte beløb modregnes i kommunernes årlige tilskud i henhold til §§ 14-15 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021 (lov om kommunal udligning).

Der er ikke et tilsvarende krav om modregning for stat eller regioner.

2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Lovforslaget fremsættes på baggrund af ”Aftale om udbygningen af sol og vind på land 2025” af 10. oktober 2025 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet. Her er det aftalt at fremme opsætningen af solcelleanlæg på offentlige bygninger, herunder f. eks. på overdækkede parkeringspladser tilsluttet et kommunalt eller regionalt forbrugssted. Det indebærer, at kravet om selskabsudskillelse af solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug for kommuner og regioner, og kravet om kommunal modregning af besparelser fra solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug fjernes fra 2026.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det generelle krav om, at kommunal elforsyningsvirksomhed skal foretages i selskaber med begrænset ansvar, er hensigtsmæssigt.

Det generelle krav om selskabsudskillelse blev indført i elforsyningsloven i 1999 og har til formål at sikre en klar adskillelse mellem kommuners og regioners kerneopgaver på den ene side og kommercielle aktiviteter på den anden.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer dog, at de gældende regler udgør en barriere for udbygningen af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger, og at sådan aktivitet ikke bør være underlagt de gene-

relle regler om selskabsudskillelse, når der er tale om anlæg opsat med henblik på egetforbrug. Kravet om selskabsudskillelse indebærer etablering og drift af særskilte selskaber og medfører betydelige administrative omkostninger for kommuner og regioner.

For så vidt angår mulighederne for regional egenproduktion af elektricitet, vurderes en hjemmel til at varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på egne bygninger og samplacerede energilageranlæg og til at sælge overskydende egenproduceret elektricitet som tilstrækkelig hjemmel for regioners behov for elproduktion.

Desuden medfører det gældende krav om indberetning af gevinster fra elproduktion fra solcelleanlæg på kommunale bygninger disproportionale administrative byrder for både kommuner og Forsyningstilsynet.

Generelt er investeringer i solcelleanlæg til egetforbrug primært drevet af besparelser på elregningen – ikke af indtjening ved salg af elektricitet på elmarkedet. Egenforbrugere sælger deres overskudsproduktion til nettet, men det kan bedst betale sig at bruge elektriciteten selv. Kommunale og regionale solcelleanlæg vurderes generelt at have en stor egetforbrugsandel, da der ofte vil være et strømforbrug midt på dagen, hvor solen skinner. Det forventes derfor også, at kommuner og regioner kun i begrænset omfang tjener penge på salg af elektricitet fra solceller, og at dette fortsat vil gælde, selvom der gives bedre muligheder for at opstille kommunale og regionale solcelleanlæg til egetforbrug.

På denne baggrund vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er et behov for at tilpasse reglerne for solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg på offentlige bygninger, så de ikke behandles på samme måde som kommerciel elproduktion, men i højere grad afspejler deres karakter af energibesparende foranstaltninger.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet ønsker i den forbindelse ikke, at de kommuner, der allerede har oprettet selskaber til at opstille solcelleanlæg på kommunale bygninger, skal stilles ringere end andre kommuner, såfremt de fremover ønsker at drive solcelleanlæg inden for den kommunale forvaltning. Derfor vurderer Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet, at det i en midlertidig periode skal være muligt at nedlukke de kommunale selskaber oprettet med henblik på opstilling af solcelleanlæg uden krav om kommunal modregning. Reglerne om modregning gælder ikke for regioner, hvorfor tilsvarende mulighed ikke er nødvendig for dem.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at kommuner og regioner skal kunne varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på egne bygninger, der er opsat med henblik på dækning af eget elforbrug, og samplacerede energilageranlæg og kunne sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet. Det foreslås, at kravene for kommuner om selskabsudskillelse i § 4, stk. 1, 2. pkt., og kravene om kommunal modregning i §§ 37 og 37 a i elforsyningsloven ikke skal finde anvendelse for disse aktiviteter.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommuner og regioner vil kunne opstille og anvende solcelleanlæg på egne bygninger til egetforbrug og samplacerede energilageranlæg uden behov for at udskille denne aktivitet i et særskilt selskab eller for at søge om dispensation fra kravet om selskabsudskillelse hos Energistyrelsen. Den foreslåede ordning vil også betyde, at kommuner og regioner vil kunne opnå elafgiftsfritagelse for det direkte egetforbrug fra anlæg omfattet af ordningen.

Ordningen foreslås at gælde solcelleanlæg, der er placeret på eller integreret i en kommunal eller regional bygning, og som via en intern elektricitetsforbindelse leverer elektricitet til et kommunalt eller regionalt forbrugssted. Det kunne eksempelvis være et solcelleanlæg placeret på en kommunal skoles tag, som leverer elektricitet til skolens elforbrug, og hvor den overskydende elektricitet sælges til det kollektive elforsyningsnet. Ordningen foreslås både at gælde solcelleanlæg på eksisterende bygninger og solcelleanlæg, der opstilles på nye bygninger, eksempelvis i forbindelse med etablering af skure eller anden permanente skyggeskærme til overdækning af parkeringspladser.

Uden for den foreslåede ordning vil falde solcelleanlæg, der ikke er placeret på egne bygninger, eksempelvis solcelleanlæg på marker eller solcelleanlæg på bygninger, hvor solcelleanlægget er direkte tilsluttet det kollektive elforsyningsnet og dermed ikke leverer elektricitet til dækning af kommunen eller regionens direkte egetforbrug.

Den foreslåede ordning vil desuden medføre, at de eventuelle økonomiske besparelser ved produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra kommunale solcelleanlæg på egne bygninger og samplacerede energilageranlæg ikke omfattes af elforsyningslovens §§ 37 og 37 a. Det indebærer, at denne aktivitet ikke skal indgå i kommuners indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og dermed ikke være genstand for modregning i de statslige bloktilskud, jf. lov om kommunal udligning §§ 14 og 15.

UDKAST

Da aktiviteten herfra helt undtages §§ 37 og 37 a, vil bekendtgørelse om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren og de krav mv. der følger heraf ikke finde anvendelse.

Kommunernes eventuelle indtægter fra salg af overskydende strøm vil fortsat være skattepligtigt.

Den foreslåede ordning vil gælde både eksisterende og fremtidige anlæg.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i forlængelse heraf, at elforsyningslovens § 6 h, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg, ophæves. Det skyldes, at kommuner og regioner med den foreslåede ordning vil være sidestillede med statslige organer for så vidt angår muligheden for elafgiftsfritagelse, hvorfor der ikke vil være årsag til at udnytte bemyndigelse i § 6 h. Ved den foreslåede ordning vil kommuner og regioner desuden være sidestillet med statslige myndigheder for så vidt angår behovet for selskabsudskillelse af egenproduktion, da der i dag ikke er krav om, at statslige myndigheder driver solcelleanlæg i udskilte selskaber.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden at lave en midlertidig særordning, hvor kommunale selskaber oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger kan nedlukkes uden krav om kommunal modregning.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede regelforenklinger for solcelleanlæg på offentlige bygninger vil indebære, at kommuner og regioner fra 2028 vil opnå et indirekte afgiftstilskud på ca. 70 øre pr. kWh ved egetforbrug svarende til den gældende afgiftssats. Det skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et statsligt mindreprovenu på ca. 60 mio. kr. i 2028 og ca. 110 mio. kr. årligt i 2029-2030 (2026-pl). Samlet for perioden 2026-2030 svarer dette til ca. 300 mio.

kr. (2026-pl.). Fra 2030 skønnes det, at mindreprovenuet i gennemsnit stiger med ca. 10 mio. kr. (2026-pl.) årligt i takt med udbygningen. Skønnene er baseret på en række beregningsmæssige antagelser og forbundet med betydelig usikkerhed. I ”Aftale om udbygningen af sol og vind på land 2025” af 10. oktober 2025 mellem Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet, er det aftalt at afsætte finansiering hertil på forslag til finanslov for 2026.

Mindreprovenuet i forbindelse med afskaffelse af krav om selskabsudskillelse, er afledt af, at kommunerne og regionerne vil kunne spare elafgift af det direkte egetforbrug fra egenproduceret elektricitet fra solcelleanlægene, hvilket de ikke kan, hvis produktionen sker i et udskilt selskab. For så vidt angår kommunal modregning kommer det statslige mindreprovenu af, at kommunerne ikke længere vil blive modregnet i deres individuelle del af bloktilskuddet for de økonomiske besparelser, som de opnår ved egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg.

Det statslige mindreprovenu vil være modsvaret af kommunale og regionale besparelser, således at ændringerne for så vidt angår kommunal modregning og elafgifter er provenuneutralt for det offentlige samlet set.

Kommunernes eventuelle indtægter fra salg af overskydende strøm vil fortsat være skattepligtigt. Derudover vil de foreslåede regelændringer føre til besparelser for kommuner i forbindelse med oprettelse og drift af selskaber til opstilling af solcelleanlæg. Afskaffelse af dispensationsordningen for kravet om selskabsudskillelse af kommunale og regionale solcelleanlæg vil også føre til administrative besparelser i kommuner og regioner i forbindelse med ansøgninger om dispensation, og i Energistyrelsen, som ikke længere vil skulle behandle ansøgninger.

Endelig vil afløsning af krav om statslig modregning af elafgiftsbesparelser give mindre administrative besparelser i både i statslige myndigheder, der opstiller solcelleanlæg, som ikke vil skulle opgøre og indberette besparelser af elafgift for nye solcelleanlæg, og i Energistyrelsen, der ikke vil skulle administrere modregningsordningen eller føre tilsyn hermed.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning, i det omfang de er relevante.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige konsekvenser for erhvervslivet.

Der vurderes at være visse positive adfærdsvirkninger for opstillere af solcelleanlæg på bygninger, der i højere grad end i dag vil få adgang til markedet for opstilling af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vil forøge incitamentet til opstilling af solcelleanlæg på offentlige bygninger, fx på tagarealer. Dels fordi tiltaget forventes at mindske de administrative byrder for kommuner og regioner forbundet med at opstille og drifte solcelleanlæg på egne bygninger, og dels fordi tiltaget vil kunne medføre, at kommuner og regioner i større omfang vil kunne opnå besparelser på elafgift, samt at kommunerne ikke vil skulle modregnes for de økonomiske besparelser forbundet ved egenproduktion fra solcelleanlæg på kommunale bygninger for så vidt angår elpris og tariffer. Den foreslåede elafgiftsfjernelse i 2026-2027 bevirker, at der først vil kunne opnås besparelser fra 2028.

Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at skønne over tiltagets effekt på opsætning af solcelleanlæg på kommunale og regionale tage.

Det lægges til grund, at de foreslåede regelændringer vil medføre, at kommunernes og regionernes solcellekapacitet på bygninger vil nå op på samme niveau som solcellekapaciteten på øvrige bygninger i 2030. Det svarer til en årlig udbygning på ca. 85 MW i årene 2028-2029, dvs. ca. 170 MW installeret på kommunale og regionale tage i 2030. Skønnet over solcelleudbygningen er behæftet med væsentlig usikkerhed.

Forslaget vurderes ikke at medføre en væsentlig ændring for de danske CO₂-udledninger.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (herefter VE III-direktivet) fastsætter i artikel 15 a, stk. 4, at medlemsstaterne sikrer, at offentlige bygninger

UDKAST

på nationalt, regionalt og lokalt plan danner forbillede med hensyn til andelen af anvendt vedvarende energi. De foreslåede regelforenklinger for solcelleanlæg på offentlige bygninger vil bidrage til opfylde dette ved at fremme mulighederne for kommunale og regionale solcelleanlæg på egne bygninger.

Den foreslåede ordning vil endvidere fremme etableringen af solenergianlæg i eksisterende og nye offentlige bygninger i overensstemmelse med hensigten bag artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommunale og regionale besparelser på elafgift, selskabsdrift, modregning og administration.	Statslig mindreprovenu ca. 60 mio. kr. i 2028, ca. 110 mio. kr. årligt i 2029-30, herefter stigende i takt med udbygningen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Administrative lettelser ved bortfald af selskabsudskillelse, modregning og dispensationsordning for både stat, regioner og kommuner.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen væsentlige.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Ingen.

UDKAST

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Forventet udbygning af solcelleanlæg på offentlige bygninger (ca. 170 MW i 2030). Ingen væsentlige effekter på udledninger af CO ₂ .	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er i overensstemmelse med formålet bag artikel 15 a, stk. 4, i VE III-direktivet samt artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 2, stk. 4, 2. pkt., i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal og regional elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes.

Det foreslås, at § 2, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil kunne bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal og regional elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes.

Bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, som er hjemlet i bl.a. den gældende § 2, stk. 4, vil tilsvarende blive ophævet, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, samt bemærkningerne hertil. Mulighederne for kommunal og regional elproduktion uden krav om selskabsudskillelse foreslås i stedet reguleret direkte i loven ved den foreslåede nye § 4, stk. 6, i elforsyningsloven.

Den foreslåede ændring skal således ses i sammenhæng med den foreslåede § 4, stk. 6, i henhold til dette lovforslags § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Ifølge den gældende § 4, stk. 1 og 6, i elforsyningsloven skal kommuners og regioners produktion af elektricitet udøves i selskaber med begrænset ansvar, jf. lovens § 2, stk. 1. Dette gælder også egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg på egne bygninger, hvor der dog er mulighed for at søge om dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, jf. elforsyningslovens § 2, stk. 4, 2. pkt. Ifølge § 4, stk. 7 og 8 kan hhv. kommuner og regioner varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet om selskabsudskillelse.

For kommuner gælder endvidere et krav om modregning af de økonomiske besparelser, der opstår i forbindelse med kommunal elproduktion i henhold

til elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og nærmere reguleret ved bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmemforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

For nærmere om gældende ret henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 4, stk. 6-8, ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt § 4, stk. 6.

Efter det foreslåede § 4, stk. 6, 1. pkt., kan kommuner og regioner varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på egne bygninger, der er opsat med henblik på dækning af eget elforbrug, og samplacerede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, og kan sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommuner og regioner vil kunne opstille og anvende solcelleanlæg på egne bygninger til egetforbrug og samplacerede energilageranlæg, der er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. En kommune og en region vil kunne sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet fra anlæggene.

Med »solcelleanlæg på egne bygninger, der er opsat med henblik på dækning af eget elforbrug« forstår solcelleanlæg, der er placerede på eller integreret i en kommunal eller regional bygning, og som via en intern elektricitetsforbindelse leverer strøm til et kommunalt eller regionalt forbrugssted.

Det vil eksempelvis kunne være et solcelleanlæg placeret på en kommunal skoles tag, som leverer elektricitet til skolens elforbrug, og hvor den overskydende elektricitet vil kunne sælges til det kollektive elforsyningsnet. Alle kommunale og regionale bygninger vil være omfattet af de foreslåede ændringer uanset bygningens anvendelse eller opførelsesår. Bygninger forstås i overensstemmelse med § 7 i bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret (BBR), hvorefter en bygning består af en eller flere konstruktioner, der udgør en rumlig helhed, og som skærmer mod vejrliget. En bygning består som minimum af en overdækning (et tag).

Ordningen vil således eksempelvis også kunne omfatte solcelleanlæg, der opstilles på skure eller andre permanente skyggeskærme, der etableres til overdækning af parkeringspladser.

Udenfor den foreslåede bestemmelse vil falde solcelleanlæg, der ikke er placeret på bygninger, eksempelvis solcelleanlæg på stativer o. lign. på terræn.

Den foreslåede mulighed vil alene gælde anlæg, der er opsat med henblik på dækning af eget elforbrug. Forslaget vil således eksempelvis ikke gælde anlæg, der er direkte tilsluttet det kollektive elforsyningsnet, og dermed ikke leverer elektricitet til et kommunalt eller regionalt forbrugssted, og således ikke er opsat med henblik på af dækning af eget elforbrug.

Med »samplaceret energilageranlæg, der er funktionelt knyttet til solcelleanlægget« forstår energilageranlæg, der er placeret ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted, og som via en intern elektricitetsforbindelse er forbundet med et solcelleanlæg på en bygning, og som desuden er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. Der forventes generelt, at være tale om batteri-anlæg, som opstilles i tilknytning til et solcelleanlæg for at kunne udsætte forbruget af den egenproducerede elektricitet. Uden for den foreslåede bestemmelse vil falde energilageranlæg, der ikke er samplaceret med solcelleanlæg, fordi anlæggene ikke er forbundet med en intern elektricitetsforbindelse, samt energilageranlæg, der ikke kan siges at være funktionelt knyttet solcelleanlægget, eksempelvis fordi energilageranlæggets kapacitet ikke står i rimeligt forhold med solcelleanlægget.

Efter det foreslåede § 4, stk. 6, 2. pkt., finder kravet om selskabsudskillelse i stk. 1, 2. pkt., og kravene i §§ 37 og 37 a ikke anvendelse for de aktiviteter, som er angivet i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ikke er behov for at udskille disse aktiviteter i et særskilt selskab eller for at søge om dispensation fra kravet om selskabsudskillelse ved Energistyrelsen. Fjernelsen af kravet om selskabsudskillelse vil desuden medføre, at kommuner og regioner vil kunne opnå elafgiftsfritagelse for det direkte egetforbrug fra solcelleanlæg, jf. betingelserne i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c.

Den vil desuden medføre, at eventuelle økonomiske besparelser ved produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra kommunale solcelleanlæg på egne bygninger og samplacerede energilageranlæg, der er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, ikke skal indgå i kommuners registreringer og indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a.

UDKAST

Disse eventuelle økonomiske besparelser vil dermed ikke være genstand for modregning i de statslige bloktilskud, jf. lov om kommunal udligning §§ 14 og 15.

Da aktiviteten helt undtages §§ 37 og 37 a, vil bekendtgørelse om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren og de krav mv. der følger heraf ikke finde anvendelse.

Øvrig kommunal elforsyningsvirksomhed omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, vil fortsat være omfattet af elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., og vil dermed skulle foretages i et selskab med begrænset ansvar, og reglerne for kommuners registreringer og indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a vil fortsat gælde. Som eksempler på sådan øvrig kommunal elforsyningsvirksomhed kan nævnes elproduktion ved kommercielle vindmøller eller solcelleanlæg på mark.

Til nr. 3

Ifølge den gældende § 6 h i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg, jf. lov om afgift af elektricitet, herunder om, hvordan modregningen skal ske, hvilke statslige organer og solcelleanlæg reglerne gælder for, krav om opsætning af målere og aflæsning og videregivelse af oplysninger. Denne bemyndigelse er ikke udmøntet ved bekendtgørelse eller cirkulære.

Det foreslås, at § 6 h ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil kunne fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg.

Baggrunden for det foreslåede er, at formålet med bemyndigelsen i § 6 h er at kunne fastsætte regler, der sidestiller statslige organer med kommuner og regioner for så vidt angår muligheden for at spare elafgift gennem egetforbrug af elektricitet fra solcelleanlæg. Med den foreslåede § 4, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil kommuner og regioner have mulighed for at spare elafgift, og der vil derfor ikke være årsag til at modregne statslige organers

elafgiftsbesparelser for at sidestille statslige organer med kommuner og regioner.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. maj 2026.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse ophæves.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 4, stk. 6, i elforsyningsloven, der fremover vil regulere kommuner og regioners mulighed for at opstille solcelleanlæg uden krav om selskabsudskillelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at eksisterende dispensationer efter bekendtgørelsen opretholdes for kommuner og regioner.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunale og regionale solcelleanlæg, der i dag er dispenseret fra krav om selskabsudskillelse efter bekendtgørelsen, fortsat vil være undtaget, uanset om de opfylder betingelserne i den foreslåede § 4, stk. 6.

Kommuner og regioner vil generelt få hjemmel til produktion af elektricitet med videre fra eksisterende anlæg, uden krav om selskabsudskillelse, i den foreslåede § 4, stk. 6. Det er dog ikke hensigten, at fratage kommuner og regioner hjemmel til egenproduktion uden selskabsudskillelse for enkelte solcelleanlæg, der tidligere meddelt dispensation fra kravet efter bekendtgørelsens regler, men som ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 4, stk. 6, hvilket er baggrunden for *stk. 2, 2. pkt.*

Elforsyningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Derfor vil de foreslåede ændringer i dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Til § 3

Ifølge de gældende regler i elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og den nærmere regulering udstedt ved bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om

CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, skal alle de økonomiske gevinster, som opnås fra kommunal elforsyningsvirksomhed, indberettes til Forsyningstilsynet og modregnes i statens bloktilskud til kommunen.

Reglerne vil som udgangspunkt også finde anvendelse for overførsel af eventuelle restaktiver til en kommune i forbindelse med lukningen af et kommunalt solcelleselskab.

Det foreslås i *stk. 1*, at kravene i elforsyningslovens §§ 37 og 37 a ikke finder anvendelse i forbindelse med lukning af kommunale selskaber oprettet i perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 1. maj 2026, såfremt selskaberne er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger kan nedlukkes uden krav om kommunal modregning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommuner har mulighed for at lukke selskaber, som de har oprettet mellem 1. januar 2020 og 1. maj 2026 med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på deres bygninger kan nedlukkes, uden at de bliver modregnet herfor. Nogle kommunale solcelleselskaber vil have en bredere formålsbestemmelse end alene at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger, men det er hensigten, at sådanne selskaber også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, såfremt de er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* finder anvendelse til og med 1. januar 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at muligheden for at lukke solcelleselskaber uden modregning vil være midlertidig, således at selskaber, der er lukket efter den 1. januar 2029 ikke vil være undtaget de generelle regler om modregning.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om elforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1248 af 24. okto- ber 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1677 af 30. december 2024 og senest ved lov nr. x af x x, foretages følgende ændringer:
§ 2. --- <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> --- Klima-, energi- og forsy- ningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfat- tende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undta- ges fra lovens bestemmelser. Klima-, energi- og forsyningsmini- steren kan endvidere bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal og regional elpro- duktion ved solcelleanlæg skal ud- øves i selskaber med begrænset an- svar, begrænses eller stoppes.	1. § 2, stk. 4, 2. pkt., ophæves
§ 4. --- <i>Stk. 2-5.</i> --- <i>Stk. 6.</i> Regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. <i>Stk. 7.</i> En kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kra- vet i stk. 1, 2. pkt.	2. § 4, stk. 6-8, ophæves, og i stedet indsættes: »<i>Stk. 6.</i> En kommune og en region kan varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcel- leanlæg på egne bygninger, der er opsat med henblik på dækning af eget elforbrug, og samplacerede

UDKAST

<i>Stk. 8.</i> En region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.	energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, og kan sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet. Kravet om selskabsudskillelse i stk. 1, 2. pkt., og kravene i §§ 37 og 37 a finder ikke anvendelse for disse aktiviteter.«
§ 6 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg, jf. lov om afgift af elektricitet, herunder om, hvordan modregningen skal ske, hvilke statslige organer og solcelleanlæg reglerne gælder for, krav om opsætning af målere og aflæsning og videregivelse af oplysninger.	3. § 6 h ophæves.